

**Boekverslag van 'Dertig dagen' van Annelies Verbeke, 2016, uitgeverij De Geus
Amsterdam
Leeskring De Omslag – 29 augustus 2017**

Wat wij ervan vonden:

Richtje: Niet geweldig, maar niet slecht geschreven. De ingrediënten zijn er wel maar toch wat saai. Racisme van binnenuit.

Pauline: Helaas niet uitgelezen, kwam tot dag 16. Knap geschreven, wel boeiend. Ze heeft snel de verhoudingen tussen mensen neergezet, zoals in korte verhalen.

Wil: Weet het niet, kwam tot blz. 150. Het heeft haar niets gedaan. Waar gaat het over? Het verhaal verzandt.

Janny: Saai in begin, halverwege moeilijke taal en veel diepzinniger. Het is ook grappig, ernstig en absurdistisch. Eind is intrigerend: wie waren de aanvallers?

Marné: Prachtig, boeiend, ontroerend. Mooi taalgebruik. Twee keer gelezen. Hele sympathieke man.

Gerda: Mooi boek. Eigenlijk zijn het dertig korte verhalen. In de titel telt Verbeke af: vondst. Streek waar het speelt was altijd al slagveld.

Joke: Met plezier en soms verbazing gelezen. Soms is het bizar en ongeloofwaardig, ook humoristisch. Belangrijk de vraag van Kat aan Alphonse: "Waarom wil je zoveel stoppen in het opsporen van goedheid?"

Over het boek:

Alphonse Badji, een Senegalese muzikant uit Brussel, werkt als zelfstandig klusser in een klein dorp aan de Belgisch-Franse grens. Hoewel zijn vrouw Kat af en toe droomt van teruggaan naar de stad, zijn ze er best tevreden. Aan werk heeft Alphonse geen gebrek. De ene klus – meestal schilderwerk – is nog niet achter de rug of de volgende dient zich al aan. De klanten bellen of mailen hem. Als hij voor de deur staat wordt hij een enkele keer plotseling geweerd, waarschijnlijk vanwege zijn donkere huidskleur.

Meestal echter wordt hij verbazend snel in vertrouwen genomen over allerlei persoonlijke zorgen van de klanten en blijven vervolcontacten niet uit. De klanten, door de nuchtere Kat soms 'patiënten' genoemd, bellen om ondersteuning. Alphonse draaft op om naar hen te luisteren, hen naar het ziekenhuis te brengen, hun hond in huis te nemen of de kinderen gerust te stellen. Hij laat zich de hulpvragen welwillend aanleunen, schept genoeg in de rol van reddende engel en als het hem te veel wordt, zoekt hij rust bij de kora, zijn West-Afrikaans tokkelinstrument. Al snel is de klusser die de klanten nog maar een week of wat kennen hun grootste vertrouweling geworden. Kat is in feite zijn tegenstem. "Waarom wil je zoveel stoppen in het opsporen van goedheid?" vraagt ze hem, als hij voor de zoveelste keer hulp heeft geboden.

Zijn goedheid wordt Alphonse's ondergang. Wanneer hij de vluchtelingen in de loopgraven van eten voorziet, wordt hij bij een volgende tocht doodgeslagen. De vertelwijze laat in het midden wie dat op hun geweten hebben: de allochtonen of de autochtonen.

Dertig dagen speelt zich op dertig septemberdagen in 2014. Plaats van handeling: de Westhoek van Belgisch Vlaanderen, op en over de Franse grens bij de slagvelden en loopgraven van de Eerste Wereldoorlog. Het is het gevolg van een schrijfpdracht ter gelegenheid van het 300 jarig bestaan van de grenspost.

Over de auteur:

Annelies Verbeke werd geboren op de koudste dag van 1976. Zij woont in Gent, België. Verbeke studeerde Germaanse taal- en letterkunde en scenarioschrijven. Ze schreef scenario's voor verschillende films. Zij koos echter voor literatuur en theater. In 2003 verscheen bij Uitgeverij De Geus haar debuutroman 'Slaap!Slaap!' waarmee ze de Vlaamse debuutprijs, het Gouden Ezelsoor en de Vrouw en Cultuur Debuutprijs won. De roman stond op de longlist van de AKO Literatuurprijs en de Libris Literatuurprijs en werd genomineerd voor de Gerard Walschaprij. In het Nederlandse taalgebied werd het boek meer dan 75000 keer verkocht en het verscheen in tweeëntwintig landen.

In 2006 verscheen haar tweede roman 'Reus'. De verhalenbundel 'Groener dan gras' kwam een jaar later uit. Het boek stond op de longlist van de Gouden Uil en werd genomineerd voor de Gerard Walschapprijs. Haar roman 'Vissen reddden' verscheen in oktober 2009. Het boek werd genomineerd voor verschillende prijzen. Verbeke won er de Prijs voor de Letteren van de Provincie Oost-Vlaanderen mee. Het boek is vertaald in het Duits, Tsjechisch, Deens, Fins en Russisch.

Haar liefde voor het korte verhaal maakte Annelies Verbeke tot een voorvechtster van dit genre in de Nederlandstalige wereld. Na verschillende artikelen over het onderwerp, verscheen in 2012 de bloemlezing 'Naar de stad', samengesteld met Sanneke van Hassel met 40 internationale korte verhalen van bekende en minder bekende auteurs. De rode lijn in de bloemlezing is de grote stad. In datzelfde jaar verscheen Verbeke's eigen verhalenbundel 'Veronderstellingen', een boek waarin de verhalen door terugkerende personages en overkoepelende thematiek met elkaar zijn verbonden. Van september 2014 tot november 2016 schreef ze voor De Standaard der Letteren een maandelijkse rubriek over opmerkelijke verhalenbundels. Haar derde verhalenbundel 'Halleluja' verscheen in januari 2017.

Sinds 2003 schrijft Annelies Verbeke voor verschillende media. Zij had een column in het inmiddels verdwenen maandblad DENG en schreef een tijdlang korte essays voor de boekenbijlagen van De Standaard en De Morgen. Van 2006 tot 2012 verscheen tweewekelijks op woensdag een column van Verbeke op de achterpagina van NRC Handelsblad.

Haar roman 'Dertig dagen', die begin 2015 verscheen, werd zeer lovend onthaald door pers en publiek. Verbeke won er de lezersprijs van NRC Handelsblad mee, net als de Opzij Literatuurprijs en de F. Bordewijkprijs. De Engelse vertaling gooide hoge ogen in de Ierse en Britse pers. De Franse vertaling verschijnt in 2018.

Verbeke schreef ook toneelstukken en teksten voor een muziektheaterstuk en een oratorium, die met succes werden uitgevoerd. Ze treedt vaak op in België en Nederland. Ook is zij door de vele vertalingen van haar werk vaak te gast op buitenlandse literaire festivals binnen en buiten Europa.

Joke Westerhof